

editorial

El PSC segueix el guió previst

No perquè no sigui inesperat deixa de ser decebedor. El PSC, evidentment, no es planta davant el PSOE i dijous votarà a favor del pressupost general de l'Estat pel 2009. La retòrica, per boca del portaveu Miquel Iceta, és la de sempre: sentit de responsabilitat, seriositat, que aquest pressupost garanteix una despesa en infraestructures que Catalunya no pot perdre... I al final del discurs, una amenaça tan vaga com estèril: Iceta diu que «si és consta-

tés que no hi ha la voluntat de complir l'Estatut, la relació del PSC i el PSOE no seria com abans». Es veu que els socialistes catalans no en tenen prou amb diversos incompliments de calendari per constatar l'única cosa constatable: l'Estat fa mesos que no compleix allò que diu l'Estatut i se'n rifa a tots plegats. I què vol dir que la relació no serà com abans? El PSC crearà un grup propi al Congrés? O, simplement, els deixaran d'estimar? Si la política no estigués dominada pel tacti-

cisme i per la voluntat de retenir el poder, el fet que el PSC es desmarqui dels seus socis de govern a Catalunya en una qüestió tan fonamental com aquesta hauria de provocar el trencament del tripartit i eleccions anticipades. Res d'això no passarà. Tothom se sap les misèries i Iniciativa i Esquerra saben que el PSC sempre pot trobar altres aliances, no en va el president Montilla alimenta les tensions internes a Convergència i Unió. A falta d'alternatives, qui no es con-

forma és perquè no vol. Lògicament ara assistirem a uns dies de declaracions dels uns i els altres per justificar les pròpies posicions, però no es farà res que generi un grau de conflicte prou gran per posar en crisi l'actual *statu quo*, que és prou bo tant per al govern com per a l'oposició. En qualsevol cas, el PSC, ara, deixa la pilota al terrat del PSOE, i no seria gens estrany que Zapatero deixés anar unes engrunes venudes com una millora del finançament en espera que la crisi general remeti.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

L'Ajuntament de Badalona no escolta

● Ho haig de dir amb aquesta rotunditat: l'Ajuntament no escolta. Si no, com es pot entendre que fa més de mig any que l'Ajuntament sap que hi ha un pàrquing de motos al carrer de Sant Agustí que, juntament amb els cotxes aparcats, barra absolutament el pas a les persones?

Em consta que s'ha demanat a les àrees de Medi Ambient i Mobilitat (Mobilitat?) i Via Pública de l'Ajuntament que facin alguna cosa per fer possible els pas dels vianants. Jo també m'he adreçat a l'Ajuntament i com si sentissin ploure. No hi ha el més mínim interès: l'àrea que té la competència de la Mobilitat diu que Via Pública va al seu aire. Per dir que han fet alguna cosa han pintat un pas zebra a l'inici del carrer Sant Agustí. Bé, res a dir. El problema és que el problema segueix existint.

Fa un temps ja ho vaig dir: tant costa pintar un pas al xamfrà entre Sant Agustí i Montalegre?

Jordi Serra, li demano que qualsevol dia que pugui a la televisió de Badalona camini quatre passes i miri amb bons ulls la dificultat que tenim les persones del barri per travessar

El pla Bolonya i algunes paradoxes

● Porto dos anys de retard en la carrera perquè estudi i treball alhora, i precisament per això em preocupa el pla Bolonya. Si ara haig de fer malabarismes amb els horaris, quan implantin el nou pla els estudiants que estudiïn i treballin ho tindran més magre per treure's la carrera (els treballs en grup augmentaran, i el temps que se suposa que guanyaran en no haver d'assistir a tantes classes presencials, el perdran en reunions de grup, tutories i una major dosi d'estudi de bibliografia, a més de l'inconvenient que sempre suposen els treballs en què es depèn de la feina i la voluntat d'altres per aprovar un mateix).

Paradoxalment, no em puc permetre anar cada dia des de Barcelona a la Universitat Autò-

noma per participar en l'ocupació i manifestar-me en contra de Bolonya perquè haig d'estudiar el temari que es dona per ensenyat si no vull allargar un any més la carrera. Però penso: «I si tothom, desgraciadament, ha de mirar per ell i desitjar que acabi l'ocupació per acabar la carrera com més aviat millor i aconseguir el tan preuat paperet on posa llicenciat per, amb sort, sortir del mileurisme?»

M'agradaria, en part, trobar-me en la situació d'alguns a qui els pares paguen allotjament i estudis i poder passar-me tot el dia a la facultat manifestant-me perquè els futurs estudiants no hagin d'estudiar en condicions encara pitjors que les meves. / PILAR CARRACELAS. Barcelona.

de Montalegre a Sant Agustí i a l'inrevés. / JOSEP M. FONTANILLAS. Badalona (Barcelonès).

Gossos sols pel carrer

● Som els alumnes de 6è del CEIP Salvador Espriu de Badalona. Escrivim al seu diari per queixar-nos de les persones que deixen «sols els gossos pel carrer, especialment els que poden resultar perillosos». Tothom diu: «No mossega», «no ha mossegat mai», però sí que de vegades mosseguen.

Precisament, l'altre dia, a un company de la classe de 6è A el va atacar i mossegar un gos (sembla que era barreja de *pit-bull* i una altra raça) que estava sol al carrer. Li va fer molt de mal i el van haver de portar corrents a Can Ruti. Ara s'està recuperant de les ferides que li va fer, però encara no pot venir a escola.

Creiem que això no pot pas-

sar. Les persones han de ser més responsables, i portar els gossos amb la corretja i el morrió (sobretot els grans).

Sabem que no és la primera vegada que passa; a la tele ho hem vist moltes vegades. Quantes vegades més ha de passar? Per què els policies no fan res?

Nosaltres creiem que els policies no haurien d'anar només amb cotxe, també haurien de passejar pels carrers vigilant aquestes coses. Demanem que s'hi posi solució. / ANNA ACEÑA i MAR SABATER, en representació dels alumnes de 6è del CEIP Salvador Espriu de Badalona (Barcelonès).

Llibres per entendre la crisi

● Diuen que no existeix cap manual per saber que passarà amb l'actual crisi. Tècnicament parlant és cert, però potser en un sentit més ampli no

tant. Hi ha un llibre, o més ben dit, uns quants llibres, escrits per un polifacètic savi català que fou farmacèutic, químic, polític republicà i historiador.

M'estic referint a Alexandre Deulofeu i Torres (l'Armentera, 1903-Figueres, 1977). Ell va escriure *La matemàtica de la història*, on explica els processos de les civilitzacions amb una gran precisió, com si fossin processos biològics. Algué el va equiparar amb filòsofs com Oswald Spengler o Arnold Toynbee, però Alexandre Deulofeu no era ni simplificador, ni pessimista. Però era català. En canvi, si hagués estat alemany, francès o anglosaxó, avui seria mundialment reconegut.

Modestament penso que ara més que mai és molt recomanable llegir les seves teories i una bona manera de fer-ho és començar per un llibret molt petit i econòmic, escrit amb

força tendresa, per Juli Gutiérrez, un dels néts d'en Deulofeu. El títol del llibre és: *Alexandre Deulofeu. La matemàtica de la història*, editat el 2004 per Llibres de l'Índex. Potser caldrà cercar-lo en llibreries de vell, però qui ho faci i el trobi no quedarà indiferent. / GERMÀ SERÓ. Premia de Mar (Maresme).

Transport públic més car

● L'increment que l'ATM (Autoritat del Transport Metropolità) ha aplicat sobre les targetes T-10 (un 6,94 per cent) i T-50/30 (un 5,7% per cent), que suposen més del 86 per cent de les targetes utilitzades, és un autèntic abús i més en els moments actuals de crisi. Aquesta deu ser la manera com el govern del tripartit pensa que s'ajuden els ciutadans en època de crisi, i que se'ls motiva per a la utilització del transport públic.

Tots hem demanat la gratuïtat de la T-12 per als nens en edat escolar, però no és just que es carregui el cost d'aquesta targeta a tots els usuaris. Molt em temo que quan ens facin cas i aconseguim també la targeta rosa per als jubilats a partir dels 60 anys també ens aplicaran una nova pujada als usuaris de la T-10 i de la T-50/30.

Amb això queda demostrat que la participació social d'entitats veïnals, sindicats i Consell de Mobilitat és per a l'administració una acció inoperant i d'aparador, ja que, al final, sembla que no serveix de